

Buğulu İnsanlar

– atike-uysal · 10 Temmuz 2010

Yoruldum , Ölüyken yaşamaktan,Buğulu camlar arkasında kalmaktan
Ön yargılar içinde boğulmuş bir ay ışığı
Dünyayı ne kadar aydınlatabilir ki ?
Güzelliğın kendini ifade etmekte zorlandığı,
Korkunun kaçıp saklandığı,
Sevginin ise yer bulamadığı bir masada oturuyoruz

Eşyalar yıpranmış
Duvarlar,kitaplar,ağaçlar
Saklı kalmış sevdalar nerede?
Unutulup giden insanlar
Açlıktan ölen çocuklar
Daha savaşın anlamını bile öğrenmeden
Yok olup giden küçükler
Minicik ellerinin sardığı tertemiz kalpler
Kara kışın ortasında kalmış;Kararsız insanlar

Açın sararmış kitapları , sevgiyi yazalım
Verin kara kalemleri , açlığı yazalım
Okuyun sizde bunları artık yüreksiz olmayalım...